

НАСТАВЛЕНІА ОТЪ АРХІПАСТЫРЯ СВЯЩЕННИКЪ.

В с т ъ п л е н і е.

Священникъ долженъ е да има първа та и не престанна та грижа за тоа, да бы прикелъ даденно то мѣ словесно стадо, сирѣчь: души те челоуѣчески, кои то са откупены съ кровъ та Христова, кода вѣнчатъ и блаженныатъ животъ. На тогова потребно е, Перво: да се представља самъ себе примѣръ (юрикъ, образъ.) съ добродѣтельный животъ. Второ, да наставлява на спасительныатъ пѣть презъ всегдашне то ученіе люди те, кои то мѣ са вѣрени въ паства та мѣ. Третье: да ги приводи къ божіа та благодать чрезъ совершаванье то на божественны те тайны. . . . Но за дабы наѣчилъ дрѣги те, нѣжно е по първо самъ да разѣмѣва: никой не може да преподава дрѣгомѣ отъ онова, что нѣма самъ. Како може слѣпецъ да покаже правыатъ пѣть дрѣгомѣ: Како може да наѣчи дрѣгого онай, кой то не знае самъ; . . . Нѣжно е пакъ: По-перво (требува) сами да испъзнаваме онова, на что наѣчаваме дрѣги те: глѣдатъ онѣ,